

MAA

FARNOSTI
AŠÍ
AKTUALITY
ŠEŠIČNÍ

ČÍSLO 4/06

Milí farníci,

docela nedávno jsem jel ulicemi jednoho města, když jsem si povšiml, že ze stožárů veřejného osvětlení dosud nezmizela vánoční výzdoba. Možná někdo zapomněl, napadlo mě, a nebo si kdosi řekl: „však za chvíli budou další Vánoce, škoda námahy...“ Stane se.

Ve mně však tato malá příhoda vzbudila otázku: „Změní se něco v nás, křesťanech, když prožijeme Advent, Vánoce, postní dobu, či Velikonoce? Zanechají v nás nějakou stopu svatodušních svátků nebo se na nás jen tak přivěsí, jako ta zmíněná vánoční výzdoba?“ O Velikonocích si připomínáme konečné vítězství Života nad smrtí. V listě Římanům o tom čteme: „Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už vlády nemá!“ (Řím 6,9). „Vzkříšený Kristus nese v sobě nové lidstvo...“, říká D. Bonhoeffer, „...nový člověk - to je poslední nádherné Boží ANO novému člověku!“ Kristovo vzkříšení

však není pouhým znovuoživením mrtvého těla nebo udržením života pomocí lékařské vědy, jak by si mnozí přáli. „Lidstvo žije sice ještě ve starém...“, pokračuje Bonhoeffer, „...ale už je nad tím starým, žije sice ještě ve světě smrti, ale už je nad smrtí, žije sice ještě ve světě hříchu, ale už je nad hříchem. Noc ještě neskončila, ale už se rozednívá...“

Kristus - to je nový člověk, naplněný Boží mocí. Kristus je radikální ANO Bohu Otci, nad kterým už nemá moc Adamovo „Ne, nebudu ti sloužit...“ Velikonoce připomínají, že Kristovo vzkříšení může zasáhnout i nás. Vždyť vzkříšený Kristus je přítomen mezi námi. On se nám nabízí v liturgii i ve svátostech a v neposlední řadě ve společenství Božího lidu, abychom se potom stali svědky jeho zmrtvýchvstání. Nic lepšího, než nový život v Kristu, si nemůžeme přát.

P. Ladislav Kozubík

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

2. dubna – neděle	5. NEDĚLE POSTNÍ
9. dubna – neděle	KVĚTNÁ NEDĚLE
13. dubna – čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
14. dubna – pátek	VELKÝ PÁTEK
15. dubna – sobota	BÍLÁ SOBOTA
16. dubna – neděle	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
23. dubna – neděle	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
25. dubna – úterý	Svátek sv. Marka, evangelisty
29. dubna – sobota	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy
30. dubna – neděle	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VELIKONOČNÍ TRIDUUM

Milí přátelé,

Velikonoce jsou největším křesťanským svátkem. Ve „Všeobecném ustanovení o liturgickém roku a kalendáři“ se říká: „...tři velikonoční dny (triduum) utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Páně jsou vrcholem celého liturgického roku. Začínají večerní mší na památku Večeře Páně na Zelený čtvrtek, vrcholí při velikonoční vigili a končí nešporami neděle Zmrtvýchvstání Páně“. Někteří lidé se totiž mylně domnívají, že triduum tvoří Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota.

První církev slavila svátek Paschy během jediné velikonoční noci. Až do půlnoci před nedělí Zmrtvýchvstání Páně byl držen půst a smutek nad Ježíšovou smrtí a teprve potom dostala prostor radost nad vzkříšením a oslavením Pána. Až ve 4. století se vytvořilo „nejsvětější triduum ukřižovaného, pohřbeného a vzkříšeného Pána. K další reformě došlo ve druhé polovině minulého století, kdy se utvořil způsob slavení, jak ho známe dnes.

(L.V.)

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Marek, evangelista a mučedník

Jedno z podání Markova života říká, že Svätý Marek byl synem Marie, v je-

jímž domě slavil Ježíš svou poslední večeři. Marek bylo jen příjmení jeho

vlastního jména Jan. Po Kristově smrti provázal Marek na apoštolských cestách Pavla a Barnabáše. Po rozepři s Pavlem, který ho nevzal na svou druhou misijní cestu, putoval Marek s Barnabášem na Kypr, kde hlásal evangelium.

Asi od roku 61 pobýval Marek v Římě, kde se přidal k Petrovi a smířil se i s Pavlem. V Římě také vzniklo jeho evangelium.

Když byl Petr za císaře Nerona popraven, odešel Marek kolem r. 65 do Alexandrie, kde založil církevní obec a stal se jejím prvním biskupem. Pohanští obyvatelé Alexandrie však byli naladěni velmi protikřesťansky. Jednoho dne proto sv. Marka přepadli přímo před oltářem a podle legendy mu uvázali kolem krku lano a usmýkali ho k smrti. Tato mučednická smrt se odehrála pravděpodobně kolem r. 67.

V roce 750 přišly Markovy ostatky do Benátek. V dnešním kostele sv. Marka je hrob evangelisty a mučedníka umístěn pod hlavním oltářem a denně

k němu proudí tisíce návštěvníků.

Marek je patronem mnoha profesí. Zedníci si ho zvolili za svého ochránce, protože podle jedné z legend spadl při stavbě kostela sv. Marka zedník z lešení a díky modlitbě k tomuto světcovi zůstal bez pohromy.

(L.V.)

AKTUALITY Z FARNOSTI

V následujících dnech nás čeká...

- V době postní bude možnost ke svátosti smíření půl hodiny před každou mší svatou, v pátky vždy 1 hodinu přede mší svatou. Velikonoční svátost smíření bude na Květnou neděli (9.4.) od 14.00 do 17.00 hodin.
- Od 1. neděle postní budou děti kreslit velikonoční pohledy, které se budou prodávat na 5. neděli postní a výtěžek z jejich prodeje půjde na Papežské misijní dílo.
- Na 5. neděli postní 2. dubna se bude při ranní i velké mši svaté udělovat svátost pomazání nemocných.
- V sobotu 22. dubna pořádá schola další „superakci“.

▣ Přehled bohoslužeb Svatého týdne:

Zelený čtvrtek 13.4.	18.00 hod – mše svatá
Velký pátek 14.4.	17.15 hod – Pobožnost křížové cesty 18.00 hod – Velkopáteční obřady
Bílá sobota 15.4.	8.00 hod – Ranní chvály 20.00 hod – Obřady V elké noci
Neděle vzkříšení 16.4.	7.30 hod – mše svatá 9.30 hod – mše svatá

STRÍPKY

Nová šance – návštěva v Charitě Hlučín

V měsíci březnu dostali klienti našeho sdružení Nová šance pozvání od ředitele Charity Hlučín ke společnému posezení s lidmi, kteří se v místní Charitě věnují sběru šatstva pro humanitární účely. Na tomto setkání s bohatým pohoštěním bylo našim klientům poděkováno za pomoc při nakládání šatstva na nákladní auta, kterými je expedováno k potřebným. Také my jsme kytičkou a malým dárkem vyjádřili své poděkování zejména vedoucí humanitárního skladu paní Dvorské za její pomoc při výběru šatstva pro naše nově přicházející klienty. Při přátelském posezení jsme byli také podrobněji seznámeni s činností a aktivitami

Charity Hlučín i s jejími plány do budoucna. Na závěr jsme poděkovali za pozvání a byli jsme ujištěni, že spolupráce Charity Hlučín s naším sdružením bude i nadále pokračovat.

Na závěr ještě malá prosba. V současné době máme jednoho klienta v lůžkách, kde se zotavuje po operaci srdce a kde se ho chystáme navštívit. Další z našich klientů je hospitalizován v nemocnici v Ostravě-Vítkovicích, kde čeká na operaci oka a kde ho pravidelně navštěvujeme. Tímto tedy prosíme o modlitbu za uzdravení obou našich klientů.

Za Novou šanci Petr Novák

MALÁ KATECHEZE

Po večerní mši na Zelený čtvrtek se odhalují oltáře. Je to původní zvyk z doby, kdy se jednalo o nutnost, protože v prvokřesťanských dobách se bohoslužby slavily v bazilikách, což

byly veřejné prostory, kde se konaly i trhy, řešily se soudní pře apod. Oltář byl vždy přinesen, upraven a po skončení obřadů zase odhalen a odnesen.

(L.V.)

OKÉNKO PRO DĚTI

Zdravím Vás děti!

Jsem právě v Itálii, což je hned vedle Francie, ze které jsem Vám posílal dopis minule. Nechtěl jsem daleko cestovat, protože jsem se moc dobře necítil. Možná někteří z Vás také byli nachlazení, dokonce nemocní. Také jsem slyšel, že jste měli prázdniny. Asi si říkáte, že já mám prázdniny vlastně pořád, ale tak to není, protože některé cesty vás unaví dříve, než zkoušení ve škole. Jsem právě ve Vatikánu. Je to nejmenší stát na celém světě a je velmi významný pro nás křesťany. Nachází se v severozápadní části Říma. Ve Vatikánu je kostel svatého Petra. Je to ohromná stavba, která se stavěla asi 110 let. Před touto monumentální stavbou je náměstí svatého Petra, kde se také konal pohřeb papeže Jana Pavla II. Ve vatikánské knihovně, která je největší a nejrozsáhlejší na světě je přes 70 000 rukopisů a byla založena v 6. století. A představte si, že i když je Vatikán tak malý stát, tak má vlastní policii, železniční stanici, má svou měnu a vydává známky a mince. Kromě Vatikánu jsem také navštívil Mont Blanc, což je nejvyšší hora Evropy. Potom jsem navštívil Benátky. Je to

Poposíl jsem nějaké turisty, aby mě vyfotili, že jsem v Římě skutečně byl...

město postavené vlastně na vodě a je tam 400 mostů. No a poté jsem zavítal do Pisy, kde je pověstná šikmá věž. Dnes už je mi lépe, a proto se vydám lyžovat do Alp, ale až ochutnám pravou italskou pizzu a těstoviny.

S pozdravem Váš

Osík Poubník

POZOR!

Opět tady máme vyhlášení výsledků.

Správně jste odhalili tajemství osmismědky, která skrývala tajemku „POSTNÍ DOBA“.

Správní huštělé: Renata a Viktor Toporčákoví, Katka a Horza Micolajkovi, Lucie a Filip Rojkovi, Tereška, Tomáš a Lucka Novákoví, Jirka a Lucka Uhlíarovi a Lada Zemanová. V neděli 9. 4. při velké mši svaté budou výsledky vyhlášeny a správní huštělé budou odměněni!

Šťastný slepec

Byl jednou jeden kluk, který byl slepý. Jmenoval se Ondřej. Ondřejovi vůbec nevadilo, že je slepý, ale nemohl dělat spoustu věcí. Například nemohl lyžovat, malovat, chodit na výlety s kamarády, číst, hrát si, nemohl vidět zvířata a rostliny, nemohl se dívat na televizi. Ale mohl poslouchat. Zkrátka, nemohl dělat, co všichni lidé. Hlavní

bylo, že měl kamarády a těm kamarádům vůbec nevadilo, že je Ondra slepý. Brali ho, že vidí. Tím, že měl kamarády, tak byl šťastný. Kamarádi mu pomáhali a myslím si, že mu budou pomáhat vždycky. Ondřej byl šťastný, i když byl vlastně nemocný.

A to je konec povídání o Ondřejovi.

Kristýnka, 9 let

ZPRÁVA Z 1. EXPEDIČNÍ VÝPRAVY

V sobotu 25.3.2006 se konečně konala první expediční výprava archeologické společnosti EQUES. Každá z pěti skupinek vycházela od

fary v jiný čas a postupně vystřídala asi dvanáct stanovišť. První stanoviště bylo na faře, potom jsme navštívili i tajemnou půdu kostela, třebovický park a šli jsme také kolem řeky Opavice. Na každém stanovišti byla osoba, která představovala nějakou svatou nebo svatého.

Skupinka měla za úkol uhádnout jméno této osoby, která jí poté předala nuličku papíru s úkolem a za jeho splnění dostala část tajenky. Tu jsme na konci hry využili k zjištění informací o další výpravě. Postupně

jsme plnili zajímavé úkoly, u kterých jsme museli využít jak rozum, tak i fyzickou sílu, bystrost a někdy i šekely. Díky teplému čaji se nám i přes nepřízeň počasí tato akce velice líbila, zažili

jsme spoustu zajímavých věcí a určitě jsme se také něco nového o svatých dozvěděli. Už nyní se těšíme na další výpravu, která se bude konat v květnu.

(Monika B.)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Půst a hlubinná souvislost?

Půst jako hledání Boha, půst jako sebezápór, půst jako usebranost ducha v tichu. To vše nás k vede sebepoznání a sebezkušenosti. Ne vždy se jedná o bezbolestnou záležitost. Neseme si šrámy z minulosti, bolestné dědictví, se kterým se více či méně vyrovnáváme. Každá rána se však může zahojit, někdy se budeme muset smířit se vším, co jsme prožili a vytrpěli. Smířit se se sebou, což je důležitým krokem v usmíření se s druhými lidmi.

Podle C.G.Junga říci ANO k sobě znamená smířit se se svým stínem, stínem pak je vše to, co jsme nepřipustili, co jsme ze života vyloučili, protože to neodpovídalo obrazu, který jsme si udělali o sobě samých.

Celý život je pak prochnut konflikty mezi tím, co jsme ze života odstranili a tím, co jsme si vysnili. Jedině přijetí pravdy nás dokáže osvobodit a vytrhnout z tohoto vnitřního zápasu, mohli bychom říci džihádu – svaté války. Jak si ale přiznat špínu vlastní reality? Často se díváme na televizní programy plné násilí a agresivity, při zpravodajství se s opovržením díváme na neskutečné záběry konfliktů ze světa, ale přiznat si, že máme podíl na tomto světě, to nás již nenapadne. Napadlo vás snad už někdy, že všichni máme dědičný sklon ke všemu, co v oné televizi vidíme? Podle C.G.Junga máme všichni bez rozdílu ty nejodpornější sklony v sobě; jsme vrazi, alkoholi-

ci, narkomani, pedofilové... „Kdo má uši slyš!“ Není samozřejmostí, že jsme normální. Proto je třeba si uvědomit, že v nás dřímá až démonická síla, která nás může pohltit.

Důležitý je moment, kdy jsme přijali sebe sama, kdy vnímáme naši duši v širších bolestivějších a pravdivějších souvislostech, býváme zpravidla bolestně pokořeni, někdy i zdrčení realitou svého hrusu. Právě takový moment dokáže otevřít bránu ke svobodě. Co je tou branou? Jako křesťané nesmíme zůstat v tomto stavu skleslosti příliš dlouho. Povinností křesťana není trápit se. „Vždyť já toužím po radosti v Bohu. Toužím po očistných slzách milosti pokání plných radosti z návratu domů. Proto hledám cestu zpět, ptám se po smyslu svého života, hledám, modlím se a čtu evangelium, chodím ke zpovědi.“

Četl jsem, že mnohým těm, kteří trpí těžkostmi v přijímání svého životního příběhu Anselm Grün doporučuje modlitbu s upřeným pohledem na ikonu Ježíše Krista se slovy: „Všechno je dobré. Všechno smí být tak, jak to jest. Všechno má svůj smysl. Děkuji ti, že jsem se stal tím, kým teď jsem. Děkuji za svůj životní příběh. Děkuji ti za své tělo. Je jedinečné. Cítím, že v něm jsme doma. Je chrámem Ducha svatého, místem tvé slávy.“

(I.K.)

RECEPTÁŘ

„Sýrovo-špenátové suflé“

200 g řezaného špenátu (mraženého)
 60g sýra
 1 polévková lžice másla
 40 g brynzy nebo parmezánu
 2 ½ polévkové lžice mouky
 sůl, pepř, muškát
 400 ml mléka
 4 bílky
 4 žloutky
 1 špetka prášku do pečiva

Špenát rozmrazíme a vodu necháme odkapat. V hrnci rozpustíme máslo, přidáme mouku a mícháme. Přilijeme mléko a za stálého míchání přivedeme k varu, pak zmírníme žár a vaříme 2 – 3 minuty. Hmotu necháme trochu vychladnout a přimícháme špenát, rozšlehané žloutky, sýr a koření. Bílek s práškem do pečiva ušleháme dotuha a čtvrtinu sněhu vmísíme do hmoty, zbytek velmi opatrně vetřeme.

Hmotou naplníme suflé formičky a vložíme je asi na 30 minut do trouby rozehráté na 180.°C. Samozřejmě lze směs vložit do velké formy na nákyp – pak se ovšem doba pečení prodlouží asi o 10 minut.

„Sýrovo-brokolicevé suflé“

Připravuje se stejně jako sýrovo – špenátové suflé, avšak do formiček se vkládá brokolice rozdělená na růžičky, mírně povařená a vychlazená (250 – 300 g), a přes ní se přelije směs z mléka, vajec a sýra.

(skráceno a upraveno podle knihy Tajemství klášterní kuchyně)

(M.D.)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fAmosti
 vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice
 V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice
 Tel.: +420 596 964 942

<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: L. Volný, e-mail: volny@volny.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou S,- Kč

Uzávěrka příštího čísla je 15. 4. 2006